

Svend Haugaard: Hr. Ivar Nørgaard talte lidt nedsættende om studiekredsen; han var bekymret over, at jeg ikke ville foruddiskontere sænkningen af antallet af bedrifter. Jeg tror, jeg må sige det sådan, at hvis hr. Ivar Nørgaard mener, at en sænkning af antallet af bedrifter kan løse alle de mange forskellige landbrugsproblemer, så kunne det vistnok være nødvendigt at oprette en studiekreds for hr. Ivar Nørgaard og hr. Bergsøe og flere andre. Der er adskilligt mere, der skal ordnes i den forbindelse.

Der er jo i øvrigt ganske godt skred i nedlæggelsen af antallet af brug — er det ikke en 7.000 eller sådan noget om året, der nedlægges? — og man kan næppe lade det gå væsentligt hurtigere. Jeg formoder heller ikke, at hr. Ivar Nørgaard har planer om, skal vi sige at tvangssindskrænke eller tvangssammenlægge eller noget i den retning. Jeg mener stadig væk, at der er absolut god og saglig grund til, at man får disse problemer virkelig behandlet af et sagkyndigt udvalg på en sådan måde, at det tages objektivt stilling til dem.

Derudover vil jeg gerne på det radikale venstres vegne anbefale det stillede dagsordensforslag. Jeg synes, det på en udmærket måde understreger den enighed, der har været her i debatten specielt med hensyn til det nordiske samarbejde, en enighed, som jeg betragter som noget meget lykkeligt, ikke mindst da hvis det er muligt at opnå samme enighed i de øvrige nordiske lande.

Aksel Larsen: Jeg har ikke meget at sige — og slet ikke til de bemærkninger, ministeren er fremkommet med. Jeg takker statsministeren, fordi han her så klart har sagt, hvad der jo er ganske rigtigt, at man må være parat til at bøje sig mod hinanden, hvis man skal opnå noget i det nordiske samarbejde. I det hele taget kan man jo konstatere, at der i hvert fald er vidtgående enighed om, at det, det drejer sig om nu, er virkelig at gøre noget for at få dette nordiske økonomiske samarbejde i gang og at presse på for at få politiske beslutninger.

Jeg må sige til handelsministeren, at jeg er jo ganske enig med ham i det, han har sagt om spørgsmålet fællesmarkedet og institutionerne og parlamentarikernes indflydelse eller manglende indflydelse. Det

er for øvrigt glædeligt at konstatere, at hr. Per Federspiel nu har opdaget, at fællesmarkedets institutioner ikke er så velsignelsesrigt og godt opbygget, som de egentlig burde være. Allerede det er jo et fremskridt, men det er noget, som i øvrigt ikke har så aktuel betydning, da der jo nu går temmelig lang tid, før man igen kan begynde at tale om at få forhandlinger i gang.

Jeg er dog nødt til at sige til ministeren, at det var i grunden ikke det, jeg talte om. Jeg talte om det forhold, at man, hvilket bl. a. kom frem i forbindelse med statsministermødet, i høj grad har været indstillet på, at hvad slags nordisk samarbejde man end lavede, måtte det for alt i verden ikke begrænse de enkelte nordiske landes fuldkomne selvstændighed, hvad angår spørgsmålet om, hvorledes de ville optræde over for andre markedsområder, specielt over for fællesmarkedet. Det var derfor, jeg sagde, at det går jo ikke, at de, som er tilhængere af vort lands medlemskab af fællesmarkedet, som er villige til at gå ind under de meget strenge bestemmelser, der findes i det nuværende fællesmarked, til at acceptere dets institutioner og i meget høj grad afgive dansk suverænitæt, at de samtidig er så ængstelige ved at afgive blot den mindste smule suverænitæt i det nordiske samarbejde. Det var dette, jeg gjorde opmærksom på, at det går jo ikke. Jeg kan i den henseende minde om, hvad den norske stortingsmand Leirfall sagde på Nordisk Råds sidste møde, at de, som er parat til at sluge de største fællesmarkeds-kameler, hvad suverænitætsopgivelse angår, er så ængstelige ved hver eneste lille nordiske myg; den er de i stand til at få galt i halsen. Vi må se at komme bort fra det dér.

Ellers kan jeg kun sige, at jeg er særdeles tilfreds med det forslag om motiveret dagsorden, hr. Ivar Nørgaard har stillet, og jeg vil anbefale, at man stemmer for det. Jeg tror jo, at det har særdeles stor betydning, at det danske folketing med størst mulig majoritet, helst enstemmigt, vedtager denne foreløbige markedspolitiske linje, som så klart sigter imod at skabe et økonomisk forenet Norden.

Men i denne forbindelse har jeg lyst til at komme med en enkelt bemærkning til hr. Bundgård. Jeg må bekende, at jeg på